

Pogosto nam klepečejo okna od močnih vetrov. Snega, kar sem tukaj, ni padlo čez 2" na visoko. Bolj proti severu pa pade veliko snega in je prav trda zima. V bolj južnih deželah pa, kakor slišim, ni nobenega snega in nobene prave zime. Zato rastejo smokve, pomeranče in drug južen sadež. Vročina je ondi toliko, da njo le tamo rojeni zamorejo prenašati. Tukaj v Pensilvaniji smo imeli lani lepo spomlad in prav rodovitno poletje. Sadja je bilo prav obilo vsake vrste, le sliv ne. Zemlja je rodovitna, vse rado raste. Lansko leto nam je vsega toliko prirastlo, da smo se čudili. Najbolj sejejo pšenico. Rži sejejo malo, ker rženega kruha nihče jesti neče. Imajo pšeničnega dosti in še tega včasih na ceste in na ulice mečejo. Večkrat sem si oči zatisnila, da tega videla nebi. Bojim se, da nas nebi ljubi Bog zavolj tolike prevzetnosti kaznil in kruha prikrajšal. Vinograde tudi imajo tukajšnji posestniki. Kako da njih obdelujejo, tega prav ne vem. Mislim pa, da njih ne obrezujejo, ker je trsove povsod silno visoke rasti. Kolja ne rabijo. Marveč trs vežejo k latam, ki so soham pribite. Grozdje je večidel črno in takega okusa, kakor ga ima pri vas „Izabela“. Vina ne delajo veliko, ker večidel grozdje na prodajo v mesto odpeljujejo. Vino je zato pri nas precej drago. Polič ameriškega velja 50 kr., evropskega pa 70 kr. V mestih se popije največ pive. Tudi jaz si nje včasih kupim za 5 kr. Kedar sem dobre volje, tedaj popevam štajerske, slovenske mile pesni; vendar le, kedar vse s sestro sami, ker se nama drugače Amerikanci smeji, ki slovenski ne umejo. Ob taki priliki se spominjam žlahne kaplice štajerskega vina in zmislim na tisti veliki sod v cerkveni kleti na Svetih gorah pri Šentpetru, iz katerega pobožni romar dobiva blage kaplice in novih moči za vrnitev na dom.

Ljudje živijo tukaj navadno od kafeta, pšenice in mesa. Mi pa, ki hodimo v fabrike in fužine delat, imamo zjutraj kupico kave in še le na večer obedvamo. Fabrik je tukaj veliko. Naučila sem se tkati. Tkem na 5 stolih ali mašinah in zaslužim na dan 40—70—80 kr. Moški pa imajo lepe zaslužke, po 10 do 18 tolarjev, to je 20—37 fl. na teden. (Konec prih.)

Valentin Orožen, slovenski pesnik. (Konec.)

Leta 1873 je začel slabeti in podal se je v pokoj na Okonino. Mrtvud mu je vedno pretil.

Po naključbi sem imel priliko v pretečenem letu s preblagim pesnikom v Topolških toplicah pod zeleno-košato lipo, ktera je ravno krasen duh razprostirala, se pogovarjati. — Bil sem takrat po vojaško napravljen — kot „podčastnik“ — Šaljivi rajni gospod me je za „oberlajtnanta“ zmerjal. Smejali smo se vsi navzoči mnogim šaljivkam mirno povedanim — in v slovenski senci kozarce si natakajé, smo obrano — glasno zakrožili: „Kje so moje rožice“. — Č. g. Orožen je od kraja nam krepko dostavljaj; a pri kitici:

„Kje je moja utica,
Utica zelena,
Kje je hladna senčica?
Z' lipice spletena? —
Hud vihar podrl je njo;
Oh zelena več ne bo. —

je postalo poprej radostno oko tužno — razvedreno lice se je stemnilo — in trepavnice so iz bistrosivih očí odrinile vročo solzo, ktera mu je kanila nježno pred sabo držečo roko. — Ginjenost starčka je tudi nas ginila v krogu stoječe, da smo kitico:

„Kje je tista deklica,
V vrtu je sedela,
Lepa, kakor rožica,
Pesmi je pela?
Hitro, hitro mine čas,
Mine tudi lep obraz.“ —

pianissimo-tužno končali, kakor se nam bi bilo dozdevalo, da bode

„Kje je fantič zdaj vesel,
Ki je to prepeval?
— — — — —

domači slavček skoro zapustil zelen log, v kojem je s svojimi prijatelji vbiral sladke, globoko v srce segajoče glasove, da so odmevali od vseh slovenskih pokrajin. —

In v resnici! — Ne dolgo potem sem poizvedel, da je sivega starčka zadel smrten udarec. — Leto in dan je voljno prenašal to žalostno stanje — dokler ga Božja previdnost v boljšo bodočnost ne pokliče. — Slovesen pogreb je bil na dan nebohoda Gospodovega. Spremljalo je ranjkega mnogo ljudi na zadnjem potu do tihe gomile. — Govor, kojega so č. g. dekan Gornjegradski rajnemu za slovo v krasni slovenščini govorili, je ganil navzoče do solz — omenjajoč med drugim blizo tako-le:

„Vsakemu mrtvemu se stavlja na gomilo križec ali kak spominek; — ali se pa bode našemu prijatelju kak križec postavil, tega ne vem. — Zagotavljam pa in dobro vem, da železo zjavi, kamen se razruši; — vendar pa bode na gomili rajnega ostal spominek nestrohljiv, neminljiv, dokler se le bo glasila kaka slovenska beseda v predragi, mili naši domovini.“

Spavaj tedaj preblagi, neumrljivi, milosrčni pevec mirno v tmuni groba; sanjaj pod prstjo stvarjenja rajski mir, ker si nam tako lepo vsem ostalim zemljanom zagotovil, da — „Vse mine.“ Počivaj v miru! I. Cizelj, nadučitelj.

Razne stvari.

(Kat. polit. društvo) pri sv. Jurji na Šavnici obhaja v nedeljo 20. jun. svoj zbor. Vabi ude na udeležnje Odbor.

(Dr. Razlag) je postal oskrbnik na breški grajšini grofa Attemsa. Pravijo, da bo političnemu življenju slovo dal.

(Drevesa ubila) so 60letnega Jan. Kolarja, posestnika pri sv. Janži na Cajhenbergu pri Mahrenbergu, kedar je kolje delal.

(*Molitev za posvečenje srcu Jezusovemu*) se dobi lepo poslovenjena in čedno tiskana v tiskarni družbe sv. Mohorja v Celovei, 1000 iztisov velja 5 fl., 100 pa 50 kr.

(*Sejem v Zrečah*) bo letos 30. junija in pa 30. avgusta. Zlasti veliko živine se stavlja na sejem.

(*Tobak žvekati ni zdravo*). Vojak Anton Frleš, pri Ptuji doma, hraber boritelj za vero dom i cesarja je umrl. Lepo je bilo njegovo življenje. Ni se sramoval Boga očitno častiti. Prejemal je pogosto sv. zakramente in tudi pred smrtjo je mešnika prosil. Tobak se mu je tako dopadel, da ga je silno veliko porabil na vse načine; in ravno to je bilo krivo njegove zgodne smrti.

Eden njegovih prijateljev.

(*Novo poravnovanje gruntne dave*) utegne za nas Štajerce jako nepovoljno povišanje davkov pouzročiti. Kajti drugod n. p. na Moravskem so previsoke tarife za 30% znižali; pri nas o tem ni slišati ničesar, čeravno je očitno, da se je tudi pri nas vse previsoko cenilo.

(*Slabo gospodarji*) južna železnica, akoravno dobiva veliko dohodkov. Letošnjega kupona za mesec maj ne more plačati. Prikazalo se je 101 milijon dolga. Strahovito bogati Jud Rothschild njo hudo molže ali izsesava.

(*70letni tat*) Jož. Trafenik je bil mrtev najden v potoku pri sv. Petru v Medvedselu. Trikrat ustreljen, po glavi stolčen, je naposled v majhni vodici smrt našel. Blizo 30 let se je samo po kajhah vlačil. Tatvinski sodeložniki so ga ubili.

(*Strela ubila*) je 15. jun. gospodinja Kreže pod Retjem v Trbovljski fari, ker je pod hrastom vedrila.

(*Pri sv. Mohorji na Radnah*) bila je 2krat zaporedom toča in ploha. Pokončala je ondi in pri sv. Urbanu, potem na Pečini pri Poličanah, v Pristovi in Roginčah vse pridelke.

(*Negla jeza*) je neko mlado ženo pri Mali nedelji tako daleč spravila, da je svojega moža s sekiro po glavi udarila. Hudo ranjen je besnemu ženstvu komaj ušel k sosedu. Svadila sta se zavolj neke malenkosti.

(*Delalcem in podvzetnikom*), ki hodijo na Ogersko, se mnogokrat huda godi. V novo potrdilo nam je g. Fr. Vaš, posestnik na Vranskem, ki je pri Severni-ogerski železnici ondi založeno premoženje zgubil, zraven pa še kaznovan bil, kedar se jo zoper premožni dunajski „Bankverein“ pravdal.

(*Jan Lorberja*) posestnika v Cirkovicah sta 2 tolovaja na stezi v Pragarsko od zaja zgrabila, mu suknjo na prsih prerezala in 300 fl. vzela.

(*Surovi Nemeč*) in mariborski mesar Brandl se je s svojim hlapcem sprl, ker mu je službo odpovedal. Ko si je prišel po škrinjo ga je mesar z nožem v glavo zabodel, da je reva moral v bolnišnici brž umreti. Mesarja so zaprli in kaj se mu bo zgodilo?

(*Strahovita toča*) se je vsula 8. junija ob 1/2 5 popoldne črez pokrajine ob južnem Pohorju. Pri

silni vročini so se oblaki iz prva pomikali proti Vitanji. Toda kmalu se zasuknejo nazaj ter sipljejo led, da mu najstarejši ljudje ne pomnijo enakega. Strahovito je ropotalo. Toča je bila zmes debela kakor gosinja jajca. V 1/4 uri bila je vsa zelenjad pokončana. Drevesa so brez zelenih vej. Trava in žito se ne pozna. Vse je zmlačeno. Drevesa so še skornje ogulnjena. Vinogradi so pokončani. Naj bolje so trpele Tinje, Zbelovo, sv. Jernej, Loče in Zajekloster. Ljudje so kar obupni.

(*Za društvo duhovnikov*) sta vplačala č. gg. Strašek 21 gl. Kralj 11 gl.

(*Spremembe v lavantinski škofiji*). Č. g. Jakob Bohine kn. šk. duhovni svetovalec in špiritual v Mariborskem semenišču je imenovan za župnika v Brašlovcih in č. g. Ferdinand Jahn za župnika v š. Miklavži pri slov. Gradci. — Č. g. Ivan Ramor je prestavljen za kaplana v š. Lovrenc v puščavi in kaplanija v Tinjah ostane začasno izpraznjena. — Č. g. Martin Šket je stopil v začasni pokoj. — Č. g. Matej Lah, kn. šk. duhovni svetovalec in župnik Vojniški je stopil v stalni pokoj in je Vojniška župnija do 21. julija razpisana. — Umerl je č. g. Jožef Lah, duhovnik v pokoji, v 60. letu starosti.

(*Dražbe*). 17. junija Sim. Kohne, 1580 gold. (toži ga J. Cenc zavolj revnih 4 fl. in 50 kr.). — 18. junija Katr. Wastner v Pilštanji. — 19. junija Martin Miheljak v Celji, 4562 gold. — 21. junija Andrej Lipar v Silovci, 1655 fl. in Mart. Toplinšek v Babjembrdu, 1090 fl. — 22. junija zapuščenina Kat. Vindiš, 1090 fl. — 23. junija J. Čep v Stopreah, 1723 fl. in Matija Kosijan v Babjemvrhu, 530 gold. — 25. junija Sebast. Knapič v Mahrenbergu, 600 fl. — 26. junija Neža Kosi v Muravcih, 415 fl. — 2. julija Jan. Kranje v Po-brežji, 1031 fl.

Tržna cena pretekli teden	V Mari- boru	V Ptuj	V Celju	V Varaž- dinu
	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.	fl. kr.
Pšenice vagan	4 20	3 50	4 70	4 —
Rži	3 70	3 20	3 60	3 —
Ječmena	3 40	3 —	3 10	—
Ovsa	2 10	2 80	2 30	—
Turšice (koruze) vagan	3 10	2 80	3 50	2 50
Ajde	2 60	2 30	3 —	2 30
Prosa	3 70	—	3 40	3 80
Krompirja	1 40	1 50	1 70	—
Sena cent	1 70	2 —	1 —	—
Slame (v šopkih)	1 40	—	80	1 30
„ za steljo	— 90	—	60	—
Govedine funt	— 26	— 26	— 26	— 22
Teletine	— 26	— 26	— 27	— 22
Svinjetine	— 28	— 26	— 30	— 28
Slanine	— 34	—	— 38	— 42

Loterijske številke:

V Gradci 12. junija 1875: 76 12 15 82 79

V Dunaji 63 82 72 1 8

Prihodnje srečkanje: 26. junija 1875.